

[Justitsministeren]

lån til udbetalingen og de direkte omkostninger. Lovforslaget er således indholdsmæssigt meget vidtgående og vil ramme helt tilfældigt og helt urimeligt. Er det virkelig SFs mening, at der ikke skal kunne tinglyses pantebrev, der udstedes som led i skifte til ægtefælle eller arvinger? Skal pensionister i fremtiden ikke kunne få lyst sikkerhed for indefrysning af deres ejendomsskatter og for lån i forbindelse med boligydelse til pensionisters ejerboliger? SF har jo oven i købet selv stemt for disse lovforslag i sin tid.

Og hvad har SF tænkt sig f.eks. med hensyn til lån i forbindelse med vej- og kloakgæld?

Og så er der nybyggeriet. Som forslagsstillerne ved, finansieres nybyggeri af ejerboliger næsten altid ved, at der udstedes et ejerpantebrev til sikkerhed for de samlede fremtidige byggeomkostninger. Det vil ikke længere kunne ske, hvis lovforslaget vedtages. Der vil således ikke blive bygget ejerboliger i fremtiden. Det kan da kaldes et byggestop, og det skal endda være permanent. Jeg får oplyst af boligministeren, at 10.000–12.000 bygningsarbejdere på årsbasis er beskæftiget med dette byggeri. Det synes jeg er mange mennesker at sætte i fare med hensyn til deres beskæftigelse, og jeg ved egentlig ikke, hvad SF har tænkt sig i den forbindelse.

Om forslaget vil jeg endvidere sige, at det ikke var nogen tilfældighed – går jeg da ud fra – at det forslag, den socialdemokratiske regering i 1979 fik vedtaget om et tinglysningsstop, indeholdt 14 undtagelser, selv om det kun skulle gælde i 1½ måned, mens dette jo ifølge forslaget skal være permanent.

Det værste synes jeg imidlertid er, at lovforslaget ikke vil virke, for det første fordi det ikke rammer låntagning til forbrug, der har sikkerhed i de mange, mange ejerpantebrev og sælgerpantebrev, der allerede er lyst. Ethvert sælgerpantebrev, der betales ud, kan jo fint anvendes som et nyt ejerpantebrev, der kan danne grundlag for genbelåning.

For det andet vil der være en lang række omgælsesmuligheder. Jeg kan f.eks. nævne, at det vil være nærliggende at aftale en høj udbetaling og dermed skabe grundlag for senere optagelse af store lån til forbrug. Endvidere vil der kunne lyses udlæg i ejendommens friværdis, f.eks. på grundlag af frivilligt forlig, på en sådan måde, at der herved gives

kreditor ifølge et forbrugslån samme sikkerhed, som hvis han havde modtaget et pantebrev ved lånets stiftelse.

Endelig må man gøre sig klart, at lovforslaget ikke hindrer, at der stiftes pant til sikkerhed for forbrugslån, men kun, at panteretten tinglyses og dermed omsætningsbeskyttes. Dette vil åbne for, at der bliver et nyt gråt lånemarked, hvilket ikke – går jeg da ud fra – kan være i SFs interesse.

Det er således min opfattelse, at lovforslaget på den ene side er alt for vidtgående, idet det vil hindre tinglysning i forbindelse med låntagning til rimelige formål, og på den anden side vil kunne omgås, således at det forbrugsbegrænsende formål slet ikke nås. Regeringen kan derfor ikke tilslutte sig lovforslaget. Det er formentlig fremgået af de bemærkninger, jeg her har fremsat.

Jeg synes også, at det på baggrund af dette forslag må være svært for SF at kritisere regeringens lovgivning for at være let at omgå. Vedrørende regeringens lovforslag skal man i øvrigt bemærke, at disse ikke griber ind i det velfungerende tinglysningsystem, der jo er indrettet som et registreringssystem og ikke som myndigheder, der skal føre kontrol med kreditgivning.

Forsvarsministeren (Engell):

Mine bemærkninger vedrører forslag nr. B 8, for selv forsvaret er jo kommet med i SFs bøj tatar-pakke. Som skatteministeren var inde på i sine indledende betragtninger, må man vel sige, at det er en pakke, som indeholder flere rå løg og mere hakkemad end rent oksekød, men det gælder jo så meget af SFs politik.

Sådan som jeg læser forslaget, afslører det for mig en manglende sammenhæng i SFs politik. For et stykke tid siden stillede SF, da vi behandlede finansloven for indeværende år, forslag om, at nu skulle hele forsvarsbudgettet fjernes med ét slag, og nu, et stykke tid efter, ønsker man bare at udskyde et milliardprojekt til senere inden for det forsvarsbudget, som man i øvrigt overhovedet ikke kunne støtte. Jo, der er fin sammenhæng i tingene!

Jeg skal sige om selve forslaget, at det må jeg naturligvis afvise. Anskaffelsen af nærluftforsvar til hæren indgår i forsvarsaftalen af 29. juni 1984 mellem regeringspartierne og